

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Arabiano Episcopo. 206.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

καὶ μήτε τὸν ἀδικῶς χειρικῶτα ἐπιαι-
 νήσας, μήτε τὸν ἀδικηθέντα ἐκ τῆς
 ἡπείρας ἰσχυρίας, ἀλλὰ μηδὲ τὴν εὐη-
 μεσίαν ἀρεσίαν, μηδὲ τὴν δυναστείαν
 κακίας οὐδένα. εἰ μὲν γὰρ ἀναγκάως
 ἐπείγατο τὸ πρόπαλον, ὁ πολὺς μὲν
 μὴ καθαρθῶν δὲ, ἐδέχετο ἀναιτίαν. εἰ
 δὲ τὸν αὐτὸν εὐροῖς ἀνὰ γνάμην ἀρίστη
 χροῖον, τέλει δὲ ἔχρηστω, μὴ κα-
 ταμέμεθα τῶτον, ὡς συνάχθεαι δὲ
 χροῖον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρῆς σὲ ἔρη-
 ται, τὸν, πλεόν τῶν ὀρωιδῶν εἰδότες
 μηδὲν. ἡμεῖς γὰρ οἱ τοῖς τῆς πίστεως
 ὀφθαλμοῖς τὸν μέλλοντα ἀκριβῶς κα-
 θοράτες βίον, τῶν μὲν πολέμων καὶ
 τῶν τροπαίων καὶ τῶν ἀναρρήσεων τῶν
 ἡμετέρων, ἅτε τῶ παρόντι συγκατα-
 λυομένων βίῳ, εἰκότως καταφρονῶμεν.
 εἰκότως δὲ πολεμοῦμεν τὸν πόλεμον, τὸ
 καὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων καὶ τῶν τῆ
 σαρκὸς παθῶν συγκροτέμενοι, καὶ τὸ
 τέτοιον αἰοιμήτω τέχνη κρατούμενα,
 τροπαίῳ εἶναι φαινοῦν, καὶ ἀκλεῶς
 δοκοῖν τὸ δὲ ἐξηγηθῆναι τὸ βίον. ἡ γὰρ
 ἐπιταῦθα ἀδοξία, δόξα ἀθάνατον ὠ-
 δίνει καὶ ἡ ἐκούσιος πείρα, πλεόν τῶ
 ἐάντιον πίπτει. τότε γὰρ φαίνεται τὰ
 ἀγαθὰ, ὅτε πλεονήσῃ τὰ λυπηρὰ.

facienda erant pratermiserunt, etiam si a-
 lioqui nihil eorum, quæ instituerant, con-
 fecerint: Si autē in sui capitis perniciem
 plerunque victoriam adepti sunt. Quam-
 obrem tu quoque consultius & humanius
 feceris, si confusionem minimè inducas,
 verū hæc inter se disiungas, atque vtrum-
 que seorsim perpēdas & explores, hoc est,
 & voluntatem & euentum: ac ne eum, qui
 improbè & sceleratè vicit, collaudes, nec
 eum, cui iniuria illata est, ob cladē acceptā
 inflecteris: verū nec felicitatem virtutē,
 nec aduersitatem vitiū esse statuas. Nam si
 necessariò palma properaret, is qui, quod
 aggreditur, minimè cōficit, culpam subi-
 ret. Cū autem eundem hominē, & opti-
 ma sententia institutōque animi, nec tamē
 lato fine vti comperias, eum, cuius calami-
 tate commoueri pat est, accusari desine.
 Atque hæc mihi ad te, qui præter ea, quæ
 in aspectum cadunt, nihil scis, dicta sunt.
 Nam nos, qui futuram vitam fidei oculis
 liquidè conspiciamus, & bella & trophæa,
 & laudes ac prædicationes vestras, vt quæ
 vnà cum præsentī vita extinguantur, me-
 ritò contemnimus. In eo autem bello ver-
 samur, quod aduersus improbos dæmo-
 nes, & carnis vitia geritur: eūque, qui
 peruigili arte ipsos superat, victorem esse
 asserimus, quāuis alioqui ex hac vita igno-
 miniosè excessisse videatur. Siquidē huius
 vitæ ignominia nunquam intermorituram
 gloriā parturit: & vltro suscepta paupertas
 cælestes opes parit. Tum enim apparebūt
 bona, cū finem acceperint molestiæ.

Αραβιανῶ ἑπισκόπῳ 206.

Arabiano Episcopo. 206.

Ἡ βασιλεία τῆ θεῶ ποι μὲν δοκεῖ
 ἀνοτίερα εἶναι καὶ ὑψηλοτέρα τῆ βα-
 σιλείας τῶν ἑστανῶν, ποῖ δὲ ἡ αὐτῆ,
 ποτὲ μὲν ἀπὸ τῶ βασιλευόντος θεῶ.
 ποτὲ δὲ ἀπὸ τῶ βασιλευομένου. ἔ-
 ρανῶ δὲ δηλονότι παρῆς αἰσθησῶν πο-
 τερῶ οὐδὲ τῆ ἀληθείας ἠφαντο, τὸ σὺν ἀ-
 νῆ κενῶ σοφίας.

Dei regnum cælorum regno sublimius
 & excelsius quibusdam esse videtur, qui-
 busdam autem vnum atque idem: quod
 nunc à regnante Deo, nunc ab iis, qui sub
 ipsius regno sunt, hoc est cælis, appellerur.
 Vtri autem veritatis scopum attigerint,
 tuæ sapientiæ fuerit iudicare.

Ἀσκληπιῶ ἑπισκόπῳ 207.

Asclepio Episcopo. 207.

Ἡ ὑπερόσμιος λῆξις ἢ τὰ ἀγαθῶν

Cælestis illa sedes, illa inquam bonis